

Klimatilpasning, vandsektor
og grundvand
J.nr.NST-4400-00020
Ref. ancma
Den 3. marts 2015

Vejledende notat om reglerne for spildevandsforsyningsselskabers medfinansiering af kommunale og private projekter vedrørende tag- og overfladevand

1. Indledning

Siden januar 2013 har det været muligt for spildevandsforsyningsselskaber at bidrage finansielt til kommunalt eller privat ejede alternative projekter i veje, vandløb og rekreative områder, som håndterer regnvand fra befæstede arealer. Dette fremgår af betalingslovens¹ § 1, stk. 5.

For at selskaberne kan betale til projektet, er det et krav, at projektet har til (del)formål at håndtere tag- og overfladevand.

Spildevandsforsyningsselskaberne kan finansiere sådanne projekter over spildevandstaksterne. Dette notat vil forklare betingelserne for takstfinansiering, herunder hvilke krav der stilles for, at spildevandsforsyningsselskabernes udgifter kan indregnes i prisloftet.

De udmøntende regler fremgår af bekendtgørelse nr. 1431 af 16. december 2014 om spildevandsforsyningsselskabers medfinansiering af kommunale og private projekter vedrørende tag- og overfladevand.

Notatet er en læsevejledning til de vigtigste bestemmelser i reglerne om spildevandsforsyningsselskabers medfinansiering af projekter til håndtering af tag- og overfladevand.

Der gælder i dansk ret en almindelig retsgrundsætning om aftalefrihed, hvorefter den enkelte selv vælger om og hvordan denne vil indgå i en aftale.

Inden den reviderede medfinansieringsbekendtgørelse af 1. januar 2015 (BEK. nr. 1431) trådte i kraft, fremgik det af den nu historiske § 11, at spildevandsforsyningsselskaberne selv kunne bestemme, hvorvidt de ønskede at indgå i en aftale om medfinansiering af et projekt. Da bestemmelsen blot fastslog allerede gældende ret om aftalefrihed, var der således tale om dobbeltregulering. At indholdet af den tidligere § 11 nu er fjernet ændrer således ikke på, at spildevandsforsyningsselskaberne frivilligt kan vælge, om de ønsker at medfinansiere et projekt.

Som hjælp til indgåelse af aftaler mellem spildevandsforsyningsselskab og projektejer, har Naturstyrelsen lagt en standardkontrakt på klimatilpasning.dk. Der er ikke krav om, at standardkontrakten benyttes, men den kan være en hjælp til, hvad der kan være relevant indhold i en sådan aftale.

2. Projekter og fordeling af omkostninger hertil

Af betalingslovens § 1, stk. 5, fremgår, at et spildevandsforsyningsselskab kan takstfinansiere:
”... spildevandsforsyningsselskabets udgifter, som er nødvendige af hensyn til håndtering af tag- og overfladevand, i forbindelse med medfinansiering af kommunale og private projekter.”

¹ Lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v.

I lovbemærkningerne er det beskrevet, at det i første omgang er hensigten, at det vil dreje sig om projekter i veje, vandløb og rekreative områder. Anvendelsesområdet for den såkaldte medfinansieringsbekendtgørelse er således fastsat til projekter i og på veje, vandløb og rekreative områder, hvor spildevandsforsyningselskaber kan betale til projekter ejet af en kommune eller en privat aktør. Dette fremgår af § 1, stk. 1.

2.1 Definitioner

Bekendtgørelsens § 1, stk. 2, definerer forskellige begreber anvendt i bekendtgørelsen. Blandt andet henvises der til spildevandsbekendtgørelsen² for så vidt angår definitioner på spildevand, tag- og overfladevand og spildevandsanlæg.

Et projekt omfattet af bekendtgørelsen kaldes et "alternativt projekt". Det defineres som et projekt, hvor spildevandsforsyningselskabets udgifter til medfinansiering ikke overstiger udgifterne til sædvanlig afhjælpning af kapacitetsproblemer i spildevandsanlægget. Sådanne projekter skal sammenlignes med en sædvanlig afhjælpningsløsning, som defineres som arbejder, spildevandsforsyningselskaber udfører på egne spildevandsanlæg i forbindelse med løsning af kapacitetsproblemer.

Ved vandløb forstås vandløb omfattet af vandløbsloven³.

Ved veje forstås veje omfattet af lov om offentlige veje⁴ og lov om private fællesveje⁵.

Ved rekreative områder forstås alle arealer, som er åbne for almindelig færdsel, og som anvendes til rekreative, sportslige, grønne og naturformål, men dog ikke projekter til lokal afledning af regnvand (LAR) i fællesarealer ejet af boligforeninger.

2.2 Ejerskab

Ejerskabet til alternative projekter ligger ikke hos spildevandsforsyningselskabet, men derimod hos "projektejer", hvilket vil sige den myndighed eller private aktør, som ejer området, projektet er en del af. For kommuneveje og offentlige vandløb, parker eller lignende vil projektejer således være kommunen. For private fællesveje og private vandløb vil projektejer være den gruppe af borgere, der ejer vejen eller vandløbet, f.eks. en grundejerforening. Det fremgår af henholdsvis vejlovgivningen og vandløbslovgivningen, hvem der ejer henholdsvis veje og vandløb.

Projektejer etablerer, driver og vedligeholder projektet. Spildevandsforsyningselskabet betaler projektejer for de dele af projektet, der vedrører håndteringen af tag- og overfladevand, og som er omfattet af bekendtgørelsens § 3 eller § 4.

Spildevandsforsyningselskabet kan alene varetage drift og vedligeholdelse mm. i overensstemmelse med reglerne om tilknyttede aktiviteter⁶. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 10. Hvis spildevandsforsyningselskabet varetager drift og vedligeholdelse af projektet, kan selskabet foretage modregning i betalingen til projektejer, sådan at pengene ikke går frem og tilbage flere gange. Modregning fritager ikke fra, at beløbet for varetagelsen af drift og vedligeholdelse skal indgå i omsætningsloftet for de tilknyttede aktiviteter, jf. § 3 i bekendtgørelse om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed.

2.3 Omkostningsfordeling

Da der i mange tilfælde vil være tale om løsninger, som både tjener kommunale/private interesser (f.eks. rekreativ anvendelse) og forsyningsmæssige interesser i håndtering af regnvand, skal omkostningerne fordeles mellem projektejer og spildevandsforsyningselskab.

Bekendtgørelsen fastsætter to forskellige regelsæt for spildevandsforsyningselskabernes medfinansiering af projekter henholdsvis i vandløb i landzone og sommerhusområder samt i rekreative områder (bekendtgørelsens § 3) og projekter i vandløb i byzone samt i og på veje (bekendtgørelsens § 4).

² Bekendtgørelse nr. 97 af 30. januar 2013 om ændring af bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4

³ Lovbekendtgørelse nr. 1208 af 30. september 2013 om vandløb

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011 om offentlige veje

⁵ Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje

⁶ Bekendtgørelse nr. 1195 af 14. oktober 2010 om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed

2.3.1 Projekter i vandløb i landzone og sommerhusområder samt i rekreative områder (bekendtgørelsens § 3)

Bekendtgørelsens § 3 fastsætter, at spildevandsforsyningsselskabets andel af alle projektejers omkostninger til projekter i vandløb i landzone og sommerhusområder og projekter i rekreative områder udgør de *meromkostninger*, som er nødvendige af hensyn til håndtering af tag- og overfladevand.

For projekter omfattet af § 3 er der altså fastsat et meromkostningsprincip. Meromkostningsprincippet forstås med udgangspunkt i en sammenligning af, hvad det pågældende anlæg ville have kostet uden de tiltag, der alene tjener et klimatilpasningsformål. De nødvendige tiltag medfører dermed omkostninger, der ligger ud over de samlede omkostninger til anlægget uden klimatilpasningselementerne – og er derfor kendetegnet som meromkostninger. Spildevandsforsyningsselskabets andel af omkostningerne er som følge heraf de nødvendige omkostninger, som gør et kommunalt eller privat anlæg dyrere, end det ellers ville have været, hvis det ikke skulle håndtere tag- og overfladevand. Det indebærer bl.a., at hvis et eksisterende anlæg, der ombygges til også at kunne håndtere tag- og overfladevand, opnår en levetidsforbedring, vil projektejer skulle afholde omkostninger svarende til levetidsforbedringen.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at der i forhold til f.eks. vandløb godt kan være tale om projekter, som alene har til formål at håndtere tag- og overfladevand, hvorfor spildevandsforsyningsselskabet i disse tilfælde finansierer størstedelen af, evt. alle, omkostningerne.

2.3.2 Projekter i vandløb i byzone samt i og på veje (bekendtgørelsens § 4)

Bekendtgørelsens § 4 fastsætter, at spildevandsforsyningsselskabets andel af alle projektejers omkostninger til projekter i vandløb i byzone og projekter i og på veje er *alle omkostninger*, som er *nødvendige* af hensyn til håndteringen af tag- og overfladevand, herunder omkostninger til investering, drift og vedligeholdelse. Efter 1. januar 2016 kan spildevandsforsyningsselskabet dog *højst betale 75 %* af de samlede investeringsomkostninger, der er nødvendige for håndtering af tag- og overfladevand, til projekter, der indgås aftale om senere end 1. januar 2016. Det vil sige, at selskabet fortsat betaler for 100 % af de samlede drifts- og vedligeholdelsesomkostninger, også for projekter, der indgås aftale om efter 1. januar 2016. Der gøres opmærksom på, at dette kun gælder for projekter i vandløb i byzone og projekter i og på veje. Aftalen skal på tidspunktet for underskrivelse opfylde bekendtgørelsens § 9, stk. 1, nr. 1-8, for at kunne finde anvendelse i ansøgning om tillæg til prisloftet.

For projekter omfattet af § 4 kan spildevandsforsyningsselskabet – i modsætning til for projekter omfattet af § 3 – betale for *alle* omkostninger, der er *nødvendige* for håndteringen af tag- og overfladevand. Som nævnt ovenfor dækker formuleringen ”nødvendige” over de tiltag, som alene tjener et klimatilpasningsformål. Forskellen er, at efter § 4 kan selskabet betale alle omkostninger, der er nødvendige at gennemføre for at opfylde klimatilpasningsformålet eller en forholdsmæssig andel af omkostninger af blandet forsyningsmæssig og kommunal/privat interesse. Det indebærer, at selskabet efter § 4 også betaler for eventuelle ændringer i det grundlæggende projekt, hvis disse ændringer er *nødvendige* for at kunne gennemføre klimatilpasningsformålet. Det indebærer, at selskabet efter § 4 kan komme til at afholde omkostninger til levetidsforbedringer, hvis et eksisterende anlæg ombygges til også at kunne håndtere tag- og overfladevand. Omkostninger forbundet med f.eks. forbedring af trafikikkerhedsmæssige forhold, belysninger, beplantning mv. vil fortsat skulle afholdes af projektejer eller den som efter lovgivningen (f.eks. vandløbsloven) er forpligtet til betaling. Omkostninger, som skal fordeles forholdsmæssigt, kan f.eks. være omkostninger til projektering og gravearbejde.

3. Betingelser for medfinansiering

3.1 Omkostningseffektivitet

Kravet om omkostningseffektivitet slås fast i betalingslovens nye § 1, stk. 5, hvoraf det fremgår, at ”*Spildevandsforsyningsselskabets udgifter må ikke overstige udgifterne til sædvanlig afhjælpning af kapacitetsproblemer i spildevandsanlægget.*” Det vil sige, at spildevandsforsyningsselskaberne alene kan deltage i alternative projekter, hvor udgifterne til håndtering af tag- og overfladevand samlet set ud fra en skønsmæssig vurdering er mindre end de udgifter, som ville være forbundet med at opnå det samme serviceniveau ved hjælp af sædvanlig afhjælpning, altså sædvanlige traditionelle spildevandstekniske løsninger.

Det vil sige, at spildevandsforsyningsselskabet kort skal beskrive og give skønsmæssige overslag på udgifter til et traditionelt anlæg, som ville leve op til samme serviceniveau, som det valgte alternative projekt gør.

For dokumentation af omkostningseffektivitet skal der ved ansøgning om tillæg til prisloftet indberettes følgende oplysninger, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 1-3:

- En aftale mellem selskab og projektejer indeholdende de i bekendtgørelsens § 9 fastsatte oplysninger og vilkår.
- Kort beskrivelse af den sædvanlige afhjælpningsløsning, som projektet skal holdes op imod, herunder økonomisk overslag.
- Ved private projekter dokumentation for kommunal beslutning..

Forsyningssekretariatet kan i særlige tilfælde afvise den beskrevne sædvanlige afhjælpningsløsning, f.eks. hvis der er stærk formodning for, at den beskrevne løsning ikke ville kunne anvendes til at opnå samme serviceniveau, eller hvis det økonomiske overslag uden tvivl er forkert prissat, vurderet f.eks. ved anvendelse af POLKA⁷.

For yderligere oplysninger om dokumentation for omkostningseffektivitet henvises til Forsyningssekretariatets indberetningsvejledning, som kan findes på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmeside.

3.2 Nødvendige udgifter

Spildevandsforsyningsselskaber kan alene betale udgifter, som er nødvendige *for håndteringen af tag- og overfladevand*, hvilket betyder, at spildevandsforsyningsselskabet udelukkende kan betale for omkostninger, som har *forsyningsmæssig* interesse. Dette fremgår af betalingslovens § 1, stk. 5.

3.3 Behov for afhjælpning

Af § 8 fremgår, at spildevandsforsyningsselskaber alene kan medfinansiere projekter, hvis den kommunale risikokortlægning har påvist et behov for afhjælpning. Anlæg uden for udpegede risikoområder kan dog tjene til afhjælpning af kapacitetsproblemer inden for et risikoområde.

Med dette menes, at kortlægningen af risikoområder skal påvise, at der er oversvømmelsestruede områder inden for spildevandsforsyningsselskabets forsyningsområde. Dette betyder, at selskabet kan betale til projekter, som ligger uden for risikoområdet, men det kræver, at projektet afhjælper et problem inden for risikoområdet. Ligeledes kan selskabet betale til projekter, som ligger uden for selskabets forsyningsområde, hvis projektet afhjælper et problem i forsyningsområdet. Det gælder også, selvom det alternative projekt ligger i en anden kommune eller et andet spildevandsforsyningsselskabs forsyningsområde.

3.4 Kommunal beslutning ved private projekter

Bekendtgørelsens 6, stk. 1, nr. 3, fastsætter, at der skal foreligge en kommunal beslutning om, at projektet fra kommunal side anses som hensigtsmæssigt og omkostningseffektivt. Dette gælder private projekter. Denne beslutning kan f.eks. fremgå af en klimatilpasningsplan, en spildevandsplan, et tillæg eller forslag hertil eller lignende. Det vil dog også være muligt at dokumentere denne beslutning på anden vis, f.eks. ved et brev fra forvaltningen, såfremt kommunalbestyrelsen har delegeret kompetencen til at træffe denne type beslutninger til forvaltningen.

Hvis dokumentationen foreligger som et forslag til en plan eller et tillæg, bør forslaget som det mindste være sendt i høring. Endelig plan indsendes senere som endelig dokumentation for beslutningen.

På længere sigt skal alle aftaler om medfinansiering efter reglerne i betalingslovens § 1, stk. 5, og bekendtgørelsen fremgå af spildevandsplanen, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 3.

3.5 Øvrigt

⁷ Pris- og levetidskatalog: <http://www.kfst.dk/Vandtilsyn/Historisk-materiale-om-prislofter/4-Pris-og-levetidskatalog>

Herudover skal regler og betingelser i øvrig lovgivning overholdes. Dette gælder f.eks. vandløbsloven eller indhentelse af tilladelser eller dispensationer efter naturbeskyttelsesloven⁸. Projektejer er ansvarlig for, at al relevant lovgivning overholdes.

4. Betaling til projektejer

Spildevandsforsyningsselskabets betaling til projektejer fremgår af bekendtgørelsens § 13 og skal ske, når der er indgået aftale, og ansøgning om tillæg til prisloftet er godkendt af Forsyningssekretariatet. Betalingen skal ske på baggrund af de faktiske omkostninger til investering, drift og vedligeholdelse, og spildevandsforsyningsselskabet betaler direkte til projektejer. Regulering af prisloftet sker i forbindelse med reguleringsregnskabet for det pågældende år.

Betaling for projektejers investeringsomkostninger sker ved betaling over en periode på op til 25 år. Har projektejer optaget lån til finansiering af omkostninger, skal perioden svare til afdragsperioden på dette lån, dog må betalingsperioden for lånefinansierede projekter ikke være kortere end 10 år.

Betaling for projektejers drift og vedligeholdelse betales én gang årligt og finder sted i hele den periode, hvor projektet håndterer tag- og overfladevand.

5. Indregning i prisloftet

Indregning i spildevandsforsyningsselskabets prisloft følger reglerne om miljømål og servicemål. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 14, stk. 1, hvor det fastslås, at betalingen for såvel investeringsomkostninger som driftsomkostninger er miljømål eller servicemål i det omfang bekendtgørelsens betingelser er opfyldt.

Spildevandsforsyningsselskabets andel af projektejers investeringsomkostninger indregnes i prisloftet som en driftsomkostning til miljømål eller servicemål. Indregningen sker i en periode, svarende til betalingsperioden efter § 14, stk. 2, hvilket vil sige op til 25 år. Har projektejer optaget lån til finansiering af omkostninger, skal perioden svare til afdragsperioden på dette lån, dog mindst 10 år for lånefinansierede projekter.

Spildevandsforsyningsselskabets andel af projektejers driftsomkostninger indregnes løbende i prisloftet som en driftsomkostning til miljømål eller servicemål i det prisloftsår, betalingen knytter sig til. Der indregnes løbende i prisloftet i hele perioden, hvor projektet håndterer tag- og overfladevand.

Driftsomkostninger til miljømål eller servicemål omfatter også spildevandsforsyningsselskabets udgifter i forbindelse med dokumentation og vurdering af projekter efter § 6 i det omfang, omkostninger til projektet ellers er berettiget til tillæg til prisloftet. Det fremgår af § 14, stk. 4, at udgifterne hertil skal indgå i det budget, som skal udarbejdes i medfør af § 9, stk. 1, nr. 3.

I øvrigt sker indregning i prisloftet efter reglerne i prisloftsbekendtgørelsen⁹.

For yderligere omkring indregning af omkostninger til projekter i prislofterne henvises til Forsyningssekretariatets indberetningsvejledning, som kan findes på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmeside.

6. Aftaler mellem projektejer og spildevandsforsyningsselskab

Bekendtgørelsens § 9 stiller krav om, at der indgås en aftale mellem projektejer og spildevandsforsyningsselskab om vilkårene for medfinansiering af projektet. Denne aftale skal indeholde oplysninger om:

- 1) Projektets formål, tiltag, forventede levetid og serviceniveau.
- 2) Projektejers udførelse, drift og vedligeholdelse af projektet.
- 3) De forventede omkostninger opdelt på investerings-, drifts og vedligeholdelsesomkostninger.

⁸ Lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. september 2009 om naturbeskyttelse

⁹ Bekendtgørelse nr. 179 af 27. februar 2013 om prisloftsregulering m.v. af vandsektoren

- 4) Hvilke omkostningsposter der betales af spildevandsforsyningsselskabet, og hvilke omkostningsposter der betales af projektejer, herunder hvem der bærer risikoen for forskellige typer fordyrelser.
- 5) Spildevandsforsyningsselskabets betaling til projektejer.
- 6) Projektejers og spildevandsforsyningsselskabets opsigelsesvarsel.
- 7) Hvad der skal ske ved ophør af projektet, herunder tilbagebetaling.
- 8) Øvrige oplysninger til brug for opnåelse af tillæg til prisloftet.

For så vidt angår serviceniveau kan Naturstyrelsen oplyse, at der ikke er krav til, hvordan serviceniveauet udformes, men at det ofte formuleres som et funktionskrav, dvs. som et krav til den hydrauliske funktion under regn, formuleret som en gentagelsesperiode for en bestemt regnhændelse. Dette kan både gælde i forhold til opstigende vand fra afløbssystemet, men kan også gælde for aflastningshyppigheden til et vandområde. Der kan i andre tilfælde være behov for at anvende andre definitioner på serviceniveau. Det afgørende er, at det er det samme serviceniveau, der lægges til grund ved såvel det traditionelle som det alternative projekt.

Herudover anbefaler Naturstyrelsen, at aftalen indeholder almindelige aftalemæssige forhold og andre vilkår, som er relevante for forholdet mellem projektejer og spildevandsforsyningsselskab. For eksempel kan aftalen gøres betinget af, at evt. tilladelser og dispensationer opnås, f.eks. dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Bekendtgørelsen stiller dog ikke krav herom.

7. Ændring af projekt

Efter aftaleindgåelse og når Forsyningssekretariatet har meddelt tillæg til prisloftet for et alternativt projekt, kan der ske uforudsete hændelser, som gør, at det er nødvendigt at ændre et projekt. Det kunne f.eks. være fordi undergrunden under projektet gemmer på danefæ eller forurennet jord, som skal deponeres. Eller aftaleparterne kan undervejs finde ud af, at det vil være bedre at ændre og udvide projektet til f.eks. at omfatte flere veje og dermed større vandmængder end først aftalt.

Bekendtgørelsens §§ 11-12 indeholder derfor regler om, hvordan sådanne ændringer håndteres.

7.1 Ændringer som følge af uforudsete hændelser

Spildevandsforsyningsselskabet kan ikke betale for fordyrelser i projekter, som gør omkostningerne til projektet større, end hvad de samlede omkostninger til den sædvanlige afhjælpning ville have været. Projektejer bærer således risikoen for sådanne fordyrelser. Dette fremgår af § 11, stk. 1.

Dog kan der være tilfælde, hvor det fordyrende forhold ville gøre sig gældende for såvel det alternative projekt som for den sædvanlige afhjælpningsløsning, f.eks. ændrede forhold i undergrunden. I disse tilfælde kan niveauet for de samlede omkostninger til den sædvanlige afhjælpningsløsning forøges med de omkostninger, som det fordyrende forhold ville have medført, og spildevandsforsyningsselskabet kan betale op til det nye samlede niveau, jf. § 11, stk. 2.

I alle tilfælde kan spildevandsforsyningsselskabet dog kun betale for den forholdsmæssige andel af det fordyrende forhold, som er nødvendigt af hensyn til håndteringen af tag- og overfladevand – ikke hvis det fordyrende forhold har kommunal eller privat interesse. Fordelingen skal være i overensstemmelse med den fordeling, som følger af, om det alternative projekt er omfattet af § 3 eller § 4.

7.2. Beslutede ændringer

Det er ligeledes muligt for spildevandsforsyningsselskabet at betale for beslutede udvidelser af projektet op til de samlede omkostninger til den sædvanlige afhjælpningsløsning, som budgetteret ved ansøgningen, jf. § 12, stk. 1.

For omkostninger ud over de samlede omkostninger til den sædvanlige afhjælpningsløsning skal der ske ansøgning til og godkendelse af tillæg i Forsyningssekretariatet. Udvidelsen skal i sådanne tilfælde ligge inden for rammerne af den oprindelige aftale og det omfattede risikoområde, og projektet skal fortsat være omkostningseffektivt, hvis det holdes op mod en udvidelse af den sædvanlige afhjælpningsløsning. Det skal altså være en udvidelse af projektet og ikke et helt nyt projekt.

Bekendtgørelsen § 12, stk. 2, opstiller enkelte krav til den supplerende ansøgning til Forsyningssekretariatet, nemlig at der skal udarbejdes et tillæg til den oprindelige aftale, som indsendes til Forsyningssekretariatet indeholdende følgende oplysninger:

- 1) En kort beskrivelse af projektudvidelsen og det evt. ændrede serviceniveau.
- 2) Et budget for de øgede investerings- og driftsomkostninger.
- 3) En kort beskrivelse af den reviderede sædvanlige afhjælpningsløsning og omkostningerne hertil.

Også for besluttede og aftalte ændringer gælder det, at spildevandsforsyningsselskabet kun kan betale for omkostninger, som er nødvendige af hensyn til håndteringen af tag- og overfladevand.